ANUL I. — Nr. 18 — 20. 10 PAGINI 6 LEI PITEŞTI, 1 MAI 1936.

Cuvântul Argeşului

Organ bilunar de luptă naţională şi informaţie cinstită.
Apare sub direcţia unui Comitet - Redactor responsabil Todie Curăturearul

Redacţia şi Administraţia: Piteşti. — Strada Doamna Bălaşa Nr. 45
Tipografia „Liga Poporului"

SA NE IMPARTAŞIM

In congresul «Generaţiei mişcării studenţeşti», ţinut alaltăeri şi eri in palatul mediciniştilor, s'a deşirat de pe mosorul actualităţii intreaga dramă a naşterii zilei de mâine a românismului.

Puţini au fost fericiţii care vor purta până la săvârşirea din viaţă, imaginea sufletească a acestor dezbateri şi cu regret nesfârşit de mult că sala palatului mediciniştilor nu primeşte mai mult decât 200 de persoane, că cele dezbătute în congres nu au făcut obiectul unei adunări care să cuprindă toată floarea României de azi, toată tinerimea studioasă a acestei ţări, câteva zeci de mii de suflete.

Dar s'a petrecut ceva în acest congres, care a depăşit aspiraţiile, sentimentele şi gândurile acelor de faţă, oricât au fost ele de inalte şi de curate.

Preşedintele, d. Ion I. Moţa, a comunicat congresiştilor soarta ce se pregăteşte tineretului de către anumite forţe oculte: dizolvarea organizaţiei politice a tineretului, arestarea şi asasinarea creatorului spiritului nou, încarcerarea a *zeci de mii de tineri*, ciuruirea multora dintre ei, pentru a-i exaspera şi atrage în anumite curse abil pregătite şi mascate, cari să-i inghită pentru vecie.

Preşedintele a remarcat perfectul paralelism intre inteţirile, asmuţirile, calomniile şi ameninţările dela finele lui 1933 şi ceeace se petrece astăzi, citând atitudinea presei jidăneşti şi a partidului naţional-ţărănesc.

S'a declarat deschisă discuţia asupra acestei chestiuni şi asupra măsurilor de apărare.

Scenă mută. Obida din suflete broboneşte feţele, încleştează pumnii, încremeneşte mişcările.

Se scurge astfel, într'o tăcere, de mormânt, un bun sfert de oră.

Nu mai aveai în faţă 200 de persoane, ci spiritul colectiv, întrupat într'o singură fiinţă materială, care se munceşte, se trudeşte să-şi exprime tot potopul de electricitate acumulată din suflet.

Un sfert de oră de tăcere, fiecare gândindu-se cine ar putea exprima cel mai răspicat simţirea tuturora.

Deodată se ridică inginerul **GHEORGHE CLIME**, veteran al mişcării şi veteran faţă de ceilalţi asistenţi şi rosteşte în cuvinte dăltuite în stâncă dură, acest îndemn:

In ţara românească nu ni-se permite nici sfânta împărtăşanie.

In sală s'a produs o adevărată explozie sufletească, greu de zugrăvit în cuvinte.

Inginerul **CLIME**, exprimase chintenzenţa simţirii şi gândirii spiritului colectiv din sală.

El culesese de pe buzele tuturor acest gând, formulându-l în cuvintele cele mai arzătoare, dar în acelaş timp cele mai neinflorite, cele mai direct mergătoare la inimă.

Intr'adevăr, tineretul nu mai are nici-o armă pentru a se apăra impotriva calomniilor şi a nedreptăţilor lumii vechi: *francmasoneriei, iudaismului.*

Ii rămâne deci să moară creştineşte, împărtăşit şi întrucât ceasul morţii poate suna din clipă în clipă, împărtăşirea să aibă loc imediat.

S'a formulat apoi propunerea acceptată - ca să se dea cuvânt de ordine de împărtăşire în toată ţara.

Dela această tribună creştină noi rugăm pe Bunul Dumnezeu, să încetinească pornirile de prigoană ale duhurilor rele, până când tineretul va avea timp să se împărtăşească cu sfântul sânge al Fiului Domnului.

Iar tuturor celor proscrişi cărora le vor cădea în mână aceste rânduri, le trimitem îndemnul să meargă la preot imediat ce le vor citi.

Urgia să ne găsească împărtăşiţi, căci pe pământul *României Mari*, camarazi, nu mai e loc pentru noi.

I. DIACONESCU

Răspuns D-lor Ion Mihalache şi Armand Călinescu.

Ofensiva mişeliei

De pretutindeni, din unghe-rele lojilor împodobite cu mistrii şi capete de mort, din pistruiatele redacţii sărindăreşti, din mlaştina murdară a politicianismului român, din cotloanele siguranţei generale, din tainiţele piraţilor finanţei, ai politicei şi ai poliţiei se ridică împotriva mişcării naţionale uragan de ură şi de distrugere.

Masonii, bandiţii, jidanii şi politicianii privesc cu groază la tineretul acestei naţii, la tineretul acesta care vrea, la el acasă, omenie dreptate şi mândrie românească.

Nu! N'avem voe să năzuim spre o altă Românie, o Românie puternică, pentru ea! N'avem voe să reprezentăm viitorul acestei Români...

Neamul românesc trebue să piară sub stăpânirea politicianilor! România trebue să se preschimbe într'o nouă Palestină, într'un paradis al jidanilor şi al politicianilor.

Deaceia se năpustesc toţi asupra legionarilor, deaceia încearcă să ne murdărească cu minciunile lor, să ne pângărească cu calomniile lor, să ne ucidă laş sub protecţia baionetelor jandarmereşti.

Istoria nu i-a învăţat nimic pe aceşti călăi ai sufletului şi ai sângelui românesc.

Naţional-ţărăniştii r e p e t ă astăzi jocul din 1933.

Alături de chefliul de la Bolta-Rece, ambuscatul *Victor Iamandi*, alături de răsfăţatul plătit al alcovurilor *Radu Polizu-Micşuneşti*, d nii *Mihalachie şi Călinescu* insultă şi ameninţă.

Dar mai înainte s'au dus la Paris, s'au tocmit cu bancherii judeo francezi, au cerut sprijinul banilor şi al presei jidoveşti şi au făgăduit în schimb: *sângele tineretului românesc.*

Ce tocmeală de mişei, ce târg infam, ce ruşine!

Odinioară, cei ce râvneau la stăpânire o cumpărau în Stambul cu pungi de bani; astăzi stăpânirea se cumpără la Paris, de la bancheri, cu lacrămi şi sânge românesc.

(continuare în pag. II-a)

A DOUA RASTIGNIRE

Ofensiva mişeliei

Mihalache şi Călinescu! Români, săpaţi în minte şi în sufletul vostru numele acestor mişei fără conştiinţă, săpaţi în mintea şi în sufletul vostru numele acestor canalii care se vând şi vă vând, transmiteţi copiilor, nepoţilor şi strănepoţilor voştrii numele acestor slugi care sunt pe cale să înfăptuiască cea mai ruşinoasă trădare de neam. Numele lor să fie păstrat de conştiinţa românească ca acel al lui Iuda de creştini.

Dar se înşeală amar aceşti călăi când cred că vor izbuti. Se înşeală d-l Mihalache când crede că ne va **bate cu vergi** şi că **ne va pune la zid**.

Se înşeală bietul d-l Armand Călinescu când crede că ne va putea **sdrobi** cu braţul său.

Oamenii ce stau gata să se vândă nu pot birui pe cei ce stau gata să moară!

Oamenii ce stau gata să moară nu sunt înscrişi nici în registrele lui Blank, nici în condicile lui Bercovici, nici în consiliile lui Auşnit; şi n'au trecut

d. Armand Călinescu

prin hrubele masonice, n'au purtat şorţuri şi mistrii, nici n'au comparut în faţa comisiilor pentru controlul averii.

In schimb au simţit pe pielea lor patul de puşcă al jandarmului şi vâna de bou a poliţistului; au trecut şi ei prin hruba, prin beciurile, umede ale Jilavei şi ale puşcăriilor din întreaga ţară; au comparut şi ei în faţa tribunalelor civile şi militare, dar nu spre a fi cercetaţi ca hoţi şi jefuitori de ţară, ci pentru a mărturisi încă odată credinţa lor în faţa crucii şi cu perspectiva ocnei; au semănat întreg pământul ţării cu mormintele camarazilor căzuţi în slujba aceleaşi credinţe, au trecut în faţa istoriei singurul examen care are vre-o valoare pe acest pământ: examenul suferinţei, al durerei, al jertfei în slujba unui ideal.

Nu, domnule Armand Călinescu, asemenea oameni nu se lasă sdrobiţi de stârpiturile morale.

Află domnule Armand Călinescu că ne vom apăra, cu conştiinţa că apărăm însăşi dreptatea şi viitorul acestui neam!

d. I. Mihalache

Mai află domnule Armand Călinescu că vom birui; că vom birui pentrucă suntem pe linia istoriei şi a destinului românesc; că vom birui pentrucă „purtăm cu noi stindardul unei sfinte noui credinţi"; că vom birui pentrucă puterile pământului nostru, forţele cerului nostru, morţii noştrii ne stau într'ajutor.

Şi mai află domnule Armand Călinescu că în ziua când soarele biruinţei româneşti va străluci asupra noastră nu vom uita călăi, canaliile şi mişeii.

Pentru ce zace în închisoare Al. Cantacuzino.

ROMANIA
Judecătorul de Instrucţie al Tribunalului Tg. Mureş Cabinetul II

MANDAT DE ARESTARE

Nr. 460 | 1936

In numele Legii şi al Majestăţii Sale Regelui Carol II al României,

Noi Edgard M. Penciulescu Judecător de Instrucţie al Tribunalului Mureş Cabinetul II,

Având în vedere actele de procedură penală instruite contra lui: *Alexandru Cantacuzino*, de 32 ani, de profesiune avocat, şi scriitor, la statură înalt, părul capului negru, fruntea înaltă, ochii negri, nasul normal, gura normală, mustăţile rade, barba pătrată, la faţă oval, locuind în Bucureşti Calea Dorobanţilor Nr. 51, prevenit că: face parte din fosta organizaţie politică „Garda de Fer" astăzi dizolvată, activând cu aceiaşi şefi şi acelaş ţel sub denumirea „Totul pentru ţară" pentru a-şi aduce la îndeplinire scopul politic, părăseşte lupta de idei şi de program obişnuită în disputele politice, admisă şi îngăduită de legile în vigoare şi acceptă din proprie iniţiativă, prin jurământ solemn depus în şedinţa publică cu ocaziunea aşa zisului Congres Studenţesc — *de fapt congresul fracţiunei politice a zisului partid dizolvat* — ţinut în ziua de 4 Aprilie 1936 în Palatul Cultural din Tg.-Mureş, să ia conducerea celor 10 echipe compuse la rândul lor, fiecare din câte 10 studenţi, cu scopul determinat şi hotărât de a pedepsi *prin orice mijloace* „oculta"

Cine poartă jugul
Şi-a trăi mai vor,
Merită să-l poarte
Spre ruşinea lor

Pedeapsa ce s'ar da victimei, după cum reese din recunoaşterea în parte a acuzatului coroborată cu dispoziţiile informatorilor cum şi din darea de seamă a şedinţelor congresului, a termenilor puternici ai jurăjurământului depus pentru executarea căruia şi-a angajat acuzatul însăşi viaţa, ale relatării ziarelor şi a impresiei generale.

Cine a'ndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii
Mânca-i-ar casa pustia
Şi neamul nemernicia

Pentru aceste motive:

Ordonă arestarea preventivă a inculpatului Alexandru Cantacuzino.

Mandăm tuturor agenţilor forţei publice ca, conformându-se legii, să aresteze şi să conducă la casa de arest din Tg. Mureş pe Alexandru Cantacuzino. Ordonă custodelui zisei case de arest să-l primească şi să-l reţină.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice să dea concursul cuvenit pentru executarea acestui mandat, care s'a semnat de noi şi s'a investit cu sigiliul cabinetului.

Agentul însărcinat cu executarea acestui mandat, e dator să lase copie de pe dânsul inculpatului, să se conforme art. 109, 110, 111 şi 112 din Procedura Penală.

Dat în cabinetul nostru astăzi, 16 Aprilie 1936.

Judecător de Instrucţie,
(ss) Edgard Penciulescu
Grefier, (ss) Roman

POST MORTEM

Episcopul Nichita a murit în orăşelul voivodal Curtea de Argeş

A murit un om care a vrut să facă mult. aici, unde ura şi lupta politicianilor s'a manifestat mai vânjos ca 'n orice alt oraş scaun episcopal

Blând, — de o blândeţe pe care au foiosit-o numai în rău cei din jurul lui — el a fost un sfânt pe care vremea noastră îl cotropise.

Venit deabea, a căutat să 'npece certele, să potolească ambiţiile, să facă dreptate ca un credincios adevărat. I s'au opus însă pământeştele forţe ca altădată lui Iisus.

Răbdător, până a fi socotit că nu pricepe pe nesocotiţii

sfetnici, păru mai degrabă nepotrivit chemării sale

Ertător, până la uitare, se retrăsese într'o muncă minuţioasă de gospodărie, fără ajutorul cuiva şi cu toată seriozitatea. Ii trebuia, Argeşului, tocmai aceasta. Cel mai gospodar episcop — la Argeş — a fost Nichita Duma.

Dar, peste grija aceasta se ridica sfinţenia vieţii sale — imbold de curăţenie şi înălţare. Era deajuns să-i vezi chinul pe faţa-i de bătrân, şi să 'nţelegi cât îl amăra lipsa unei linişti totale pentru a se apropia de Dumnezeu, în mod desăvârşit.

Acum s'a împăcat deplin, cu ultima-i dorinţă. Dumnezeu l-a pus în sânul lui Avraam.

C. A.

Cum vom putea învinge.

Că legionarismul este o mişcare de totală resurecţie spirituală, de reîmprospătare morală a naţiei Române, cred că nu mai este o taină pentru mulţi. Izvorâtă din imperativele etnice şi sociale, la o răspântie hotărâtoare pentru destinul poporului Românesc, această mişcare va avea o eră nouă în istorie, luminând pentru multă vreme calea generaţiilor viitoare.

Ca un hotar între 2 lumi, cea veche şi cea nouă, mişcarea aceasta va mai avea de luptat, până când una din cele 2 tabere va capitula.

E lucru cert că lumea nouă va învinge în cele din urmă pe cea veche, fiindcă în mod firesc viitorul va trebui să îngroape trecutul, ori cât vor căuta bătrânii să se menţie pe linia prezentului. Dar pentru noi generaţia decisivă pentru noi legionarii de astăzi, e bine să cunoaştem tactica de luptă a adeversarului, ca să ştim cum să ne pregătim şi cu ce arme să le răspundem. Orice mişcare revoluţionară este atacată prin 3 forţe coalizate:

O forţă *morală* exercitată de clasa conducătoare de a atrage prin viclenie, corupţie şi fraudă elementele ce conduc această mişcare (cazul trădătorului Stelescu).

O forţă *violentă* reprezentată prin armată care sprijină efectiv guvernele, atunci când existenţa lor este ameninţată (starea de asediu şi cenzura de astăzi).

O forţă *intelectuală*, care propagă în şcoli, licee şi universităţi ideile democratice şi spiritul masonic umanitarist. Iar atunci când vechea ideologie este perimată, dar mai ales când noua ideologie se ridică tumultoasă, se recurge la diversiuni creindu-se mişcări similare spre a sustrage şi induce în eroare tineretul. Aceste mişcări cu firme naţionaliste, în dosul cărora se ascunde aceiaşi lume putredă şi veche, le cunoaşteţi cu toţii, mai ales că sunt destul de recente, aşa că nu e nevoe să le mai citez.

Concluziile ce se desprind de aci pentru noi legionarii sunt extrem de importante, fiindcă, cunoscând armele duşmanului, vom şti cum să ne înarmăm la rândul nostru.

1) Forţei morale exercitată de clasa conducătoare îi vom opune o forţă morală mult mai intensă şi mai zguduitoare. *In posturile de conducere să se numească numai elemente de caracter*, care să poată rezista pândelor puse în calea lor prin tentaţiile corupătoare ale clasei politice democrate. Căci conducătorii unei mişcări revoluţionare sunt aceia asupra cărora este îndreptat tot obiectivul duşmanilor, ei fiind elementele chemate să facă la rândul lor educaţia masei. *Este elementul vital în mişcarea legionară.*

Cultul eroismului, disciplina şi ierarhia, iată calităţile unui legionar, care să poată face faţă violenţei declanşată de guvern prin concursul armatei. Cât despre legile draconice, (Mironescu-Mârzescu şi cea de apărarea statului), n'au nici o valoare juridică, atât timp cât ele sunt arbitrare şi condiţionate de pactul fundamental al unui stat democrat. Ca probă că toate aceste presupuse infracţiuni ce aduceau pe legionari în faţa instanţelor judecătoreşti, au fost în majoritatea cazurilor achitate.

3) Forţa intelectuală trebue să o contracarăm cu o nouă ideologie literară şi critică, învăţând tineretul de astăzi să cunoască adevăratele realităţi sociale şi istorice.

Această nouă ideologie, acest spirit legionar trebueşte insuflat mai ales tinerilor vlăstare, ca să-l putem imuniza contra ideologiei bolnăvicioase şi distrugătoare de suflete: „democraţia". Nu mai astfel îl vom putea pregăti pentru ziua de mâine, când va fi un solid pion al societăţii şi naţiei Române.

In numărul viitor voi arăta cauzele care vor determina prăbuşirea ireductibilă a regimului democrat.

Farmacist S. TORJESCU,

„Plimbaţi-vă fârtaţi"

Situaţia în Transilvania e grea. Ţăranii ţundrari după câmpie cât şi mocăneştii din întregul masiv central ardelean, gem nevolnici, sub biciul dărilor nemai pomenite.

Spun bătrânii—intâciunaţii satelor—că nici în vremea cismei de iuft a magnatului, nu au pomenit aşa batjocură.

Nicăeri nu mai au grăire şi nu mai au de unde.

De dat, au dat până acum tot ce strânseseră în gaşca şerparului, pentru clipa prohodirei din urmă.

Acum de unde să mai dea?!

Pământul în care se bizuiau, parcă şi el—atât de bogat altădată—azi se încruntă.

Il răscoleşte îndegeaba; nu le ajunge nici de hrană.

E şters ca şi viaţa lor.

Pe la domni ca să poată fi păsuiţi, au teamă să umble. Odăile boierilor politici îi înspăimântă.

Le e frică de ele, ca altă dată de temniţa aspră a Seghedinului.

Au încercat ei cândva, în grupuri, dar zadarnic.

Nu au apucat să intre bine şi au şi fost poftiţi să umble.

Aşa a procedat cu ei stăpânirea desânţată liberală dela Aiud, oraul [illegible].

I-au luat frumuşel şi fără bănat de spate şi după o sudalmă aspră, le-a şoptit prieteneşte: **„plimbaţi-vă fârtaţi cel puţin aşa mai uitaţi de foame".**

Autentic!..

Asta s'a întâmplat exact la douăzeci de ani dela unire.

ION HODOŞ.

Vrem Românie legionară
Vrem Căpitan conducător.

De ce bârfesc jidanii şi jidăniţii pe Episcopul Vartolomeu?

Pentrucă a făcut din preoţii olteni un corp solidar şi conştient de înalta lui chemare.

Pentrucă a scăpat Oltenia de invazia stilismului şi a sectelor, care destramă sufletul neamului şi-l expun anarhiei marxiste mult plăcută jidanilor.

Pentrucă a determinat clerul şi poporul să ridice în Oltenia biserici cu sutele, să împartă ajutoare la săraci cu milioanele strânse din sărăcia bine cunoscută a clericilor şi mirenilor.

Pentrucă a făcut să ridice în Oltenia căminuri preoţeşti cum nu s'a mai văzut de când există Biserica ortodoxă a neamului nostru românesc.

Pentrucă în Eparhia Prea Sfinţiei Sale se petrec semne şi minuni, care prin influenţa lor trezesc sufletul neamului din toropeala şi desorientarea în care l-a inbrâncit politicianismul, fortificându-l şi ridicându-l la atitudini morale pe care jidanii înşişi le recunosc şi încearcă să le speculeze.

Pentrucă a realizat în câmpul pastoral al Olteniei, înfăptuiri cari îi dau dreptul de pe acum la toată recunoştinţa patriei şi a cârmuitorilor ei.

Pentrucă este Erarhul celor mai îndrăsneţe concepţii în toate domeniile de activitate omenească.

Pentrucă nu ezită o clipă să răspundă când e chemat şi să meargă în mijlocul poporului îndemnându-l la disciplină, muncă, iubire de Dumnezeu, de rege, de ţară şi de legea strămoşească.

Pentrucă slujeşte cu sinceritate şi cu jertfe mari crezul sfânt al naţionalismului salvator.

Pentrucă clerul şi poporul şi studenţii, copii de elită ai neamului, au înţeles glasul Lui şi-L urmează.

G. R.

URICAR
V
ARDEALUL

Munţi sculptaţi în boltă-albastră, Primăvara verde'n trene
Vă'mpletesc legionarii în cosiţi de Cosânzene
Horbotirea nestimată peste ochiul nemuririi
Osanalelor din bucium, doine'n plaiul întregiri.

Drept în piscuri luminate, peste albii şi'n ogoare
Legiunele creştine scriu în veac slove de soare
Şi-ţi împodobesc cu stele şi rubine viitorul
Şi în piatră legea Firii, treaz o sapă azi poporul.

Val de-avânt pornit din Tisa, plug de gând peste ponoare
Rezemat cu fruntea'n Nistru durezi neamului pridvoare,
Cum odată Dacul aprig în privirea lui de gruer
Inchegă o'mpărăţie dintr'o turmă şi un fluer..

Stau nădejdele'n şirate, perle pe răboj de vreme,
Zile mari de sfinte glorii bat în suflet să ne cheme
Şi din sângele lui Cloşcă, Horia şi-a lui Crişan
Azi descalecă la tine Craiul-Verde-Căpitan...

Şi în urmă-i plivitorii plaiurilor noastre vin
Pregătiţi să smulgă spinii, plini de ură şi venin,
Să-i arunce graşi de lene, să-i înghită foc şi pară
Iar în urmă brazdă nouă, tragă—„Totul pentru Ţară".

Nichita Moşneguţu.

Din Vol. de poezii „Totul pentu Ţarră".

NAŢIONALISM ŞI COMUNISM

de C. PÂRLEA

După răsboiul mondial neamul rămânesc a păşit pe un drum nou, pe un drum de luptă decisivă şi de al cărei rezultat depinde desvoltarea noastră organică. Evoluţia perioadei de luptă spirituală cuprinde în acest moment două directive: ideea *forţă-spirituală a naţionalismului şi creştinismului* şi ideea *destructivo-materială a comunismului şi strict pozitivismului*. Să analizăm succint cele două idei şi să căutăm să desprindem învăţăminte.

Deoparte ideea forţă spirituală a naţionalismului şi creştinismului cu atributele ei: *constructivism, eroism, tăcere şi muncă*. Această idee, reprezentată prin oameni de o capacitate şi de o energie nouă, generaţia dela 1922, se manifestă pe două căi:

1) Calea ortodoxiei militante şi

Naţionalism şi comunism

urmare din pag. treia.

2) Calea naţionalismului integral.

Ambele au la bază ideea de *spiritualitate.*

Calea ortodoxiei militante rezultă din îndelungata cunoaştere a factorului religios—tradiţionalist al satelor noastre, cu durerile şi cu nădejdiile lor. Tradiţia aceasta religioasă şi-a clădit fundament pe trăinicia caracterelor specifice româneşti, acolo, în sate, la adăpostul sfânt al crucii, părinţii patriei şi luptelor noastre şi-au plămădit gândul, truda şi suferinţa. Marii titani ai oraşelor, desrădăcinătorii de ortodoxie şi de tradiţie, ateii din toată puterea cuvântului, au rămas neputincioşi în faţa acestei podoabe de suflet a satului român: *tradiţia.*

Ortodoxia nouă militantă cuprinde refacerea morală a bisericii pe baze pur spirituale. Inlăturarea influenţelor străine şi a tuturor gândurilor de distrugere este un punct esenţial al ortodoxiei militante.

Ortodoxia nouă militantă înseamnă clădire de sfinte lăcaşuri şi repararea celor vechi. Ruina pe care o arăta cu atâta durere Căpitanul în aceste pagini trebue îndreptată metodic, trebue curăţită şi înlăturată prin sacrificiu şi jertfă.

Vedeţi, aci stă deosebirea ortodoxiei—militante legionare de ortodoxia teoretică a altora. Gândul ortodoxismului teoretic este frumos, însă el trebue pus în practică spre a fi valorificat. Ori ortodoxismul militant al mişcării legionare caută tocmai acest lucru. Azi numai mişcarea legionară poate reface spiritualitatea, căci programele politice, oricât de bune ar fi fost, au rămas simple adieri de vânt.

Programe politice se pot înfăptui uşor, dar nu tot aşa de uşor se pot înfăptui sacrificii şi jertfe.

Naţionalismul integral a d a o g ă lângă *Cruce* şi *Patria* pentru a închega un „tot" *armonios, indivizibil* şi *inseparabil.* Naţionalismul integral al legionarismului este rezultatul suferinţelor milenare îndurate de poporul român pe aceste locuri, începând cu primii barbari şi sfârşind cu jidanii. El reprezintă autonomia forţei şi geniului românesc, a luptei şi trudei epocale la care a fost supus.

In faţa acestor două forţe implicite ale legionarismului, forţe cari duc la desrobirea de orice *străinism* şi apără *Crucea*, apare ideea destructiv—materială a comunismului şi strict pozitivismului, originar în Auguste Comte. Ea opune noţiunilor: *Cruce şi Patrie*, noţiunile: *Materie şi Universalism*

Comunismul m a t e r i a l i s t sau socialismul ştiinţific al lui Marx rupea cu ideile tradiţionale, după cum putem constata foarte lesne în „Manifestul Comunist" al lui Karl Marx şi Fr. Engels. Din ură pentru religia creştină, evreul Marx ajunge la o concluzie care duce la o îngrădire a gândului şi exprimării. Da! Comunismul, acea libertate absolută trâmbiţată aşa de mult de presa de stânga dela noi, este contra *libertăţei şi contra dreptăţii* El nu este nici aristocrat, nici democrat. *Comunismul este un mare şantaj al vremilor moderne.* Nu este aristocrat fiindcă pretinde că se adresează proletariatului ca să lupte contra păturei conducătoare, dar nu este nici democrat, fiindcă fraternizează cu francmasoneria, care este prin excelenţă aristocrată.

Comunismul nu îngădue libertăţi, nu face dreptate, după cum se exprimă chiar companiă Marx — Engels:

„Mai mult încă, există adevăruri eterne ca *libertate, dreptate,* care sunt comune tuturor condiţiunilor sociale. Comunismul însă *desfiinţează* adevărurile eterne. El desfiinţează *religia şi morala*".

(Manifestul Comunist, pag 61)

Este lămurit că:

1) Comunismul este contra adevărurilor eterne.

2) Comunismul este contra *libertăţii şi dreptăţii.* care sunt adevăruri eterne.

3) Comunismul este contra *religiei* şi *moralei* pentru acelaşi motiv.

Se vede destul de clar şantajul la naivitatea celor cari suferă, la cei care nu mai au nicio speranţă decât *raiul bolşevic*". In aceste momente de criză morală prin care trece aşa zisa „*societate*" a noastră, mişcarea legionară aduce un reviriment de energie, de luptă, de vigoare şi trudă pe altarul apărării *Crucii şi Neamului.*

Voevozii luptelor de apărare a pământului străbun are urmaşi vrednici pe legionarii Căpitanului.

C Pârlea

O scrisoare

Camarade,

Am primit ultimul număr din „Cuvântul Argeşului" cât şi apelul tău pentru ajutorul material ce-l datorăm fiecare — în lipsă de altceva --, luptei pentru o Românie Legionară.

Este apelul Naţiei Româneşti care s'ar vedea mai curând scăpată de politicianismul scabros şi de veneticii paraziţi, dacă şi-ar găsi înţelegerea necesară la cei cu putinţa de ajutorare.

Dar noi, legionarii, nu dezarmăm; suntem săraci material, dar cu bogăţii nesecabile şi nepreţuite de: spiritualitate, elan şi jertfă.

„Cuvântul Argeşului" nu trebue să moară ci trebue făcut nemuritor ca şi legionarismul cuprins în el. Ca unul ce-am contribuit la apariţia lui -- în mică măsură, dar sincer --, nu-mi pot admite laşitatea şi dezertarea să-l las să moară.

Primeşte pentru aceasta modestul meu ajutor de lei 500 -cinci sute-, costul unei perechi de pantofi -- ce vream să-mi fac de Sf. Paşte, ca tot creştinul -- şi la care am renunţat cu multă bucurie.

Primeşte în acelaş timp asigurarea mea frăţească de luptă sufletească alături de voi

Trăiască Legiunea!
Trăiască Căpitanul!
Cu camaradereşti îmbrăţişări,

Piteşti, 23-III-1936 I.

Inţepături

Lui Armand Călinescu.

In partid doar tu eşti «farul»
Si-afirmi cu perspicacitate
Că statu-l sapă «legionarul»
...Ai ochiul numai într'o parte!

D-rului N. Lupu.

Când scăpaşi de datorie
Intrând într'un partid «nou»
Alt bucluc trebui să-ţi vie
....cota de la cazinou!...

INFORMAŢIUNI

Din viaţa legionarilor bucovineni.

Opera de reconstrucţie românească se continuă febril, în frenezia muncii cu cântec şi rugăciuni legionare. Căpitanul vremurilor noi, a reuşit să facă din legionari săi, oratori, care vorbesc, nu ore, nu zile întregi, ci veacuri chiar, nu prin vorbe, ci prin fapte, singurul criteriu valabil de preţuire a vieţei.

Ziua de 22 Martie, a dăltuit pe răbojul înfăptuirilor legionare încă un dar pentru Altarul lui Hristos. Legionarii ţărani din Cuciurul Mare, judeţul Cernăuţi, convinşi că singura formă de manifestare care le mai este îngăduită, este a faptelor ce sunt elocvente prin muţenia lor, au contribuit din puţinul lor la procurarea unui clopot pentru biserică, închinându-l Sfântului Arhanghel Mihail, păzitorul cu sabie de foc al Legiunii atât de dragi inimii lor.

Oficierea serviciului de sfinţire s'a făcut în prezenţa comandantului Bucovinei, Vasile Iasinschi, participând şi vre-o 500 legionari din împrejurări. Este un fapt simbolic darul lor, fruct al credinţei în Dumnezeu şi al nădejdei în reînvierea acestui neam.

Un clopot chiamă pe credincioşi la rugăciune în toată călătoria lor prin viaţă, să se dăruiască cu trup şi suflet lui Dumnezeu, iar în timpuri de restrişte îi chiamă la jertfă pentru apărarea credinţei şi a neamului.

Puneţi camarazi de pretutindeni, ca cei din Cuciurul Mare, la Bisericile voastre, semnul de alarmă, căci vremurile sunt grele şi Arhanghel cu fluturări de aripă să le sune ziua întreagă şi noaptea întreagă, doar s'o îndura Dumnezeu să ne mântue neamul obidit. E vremea pătimirilor Domnului; cu El să trecem prin moartea dela păcat, la reînviere.

Clopotul sună, îl auziţi mereu....

Gh. Beştea
Student, Cernăuţi.

C. Lung - Muşcel. — Intr'una din Duminicile trecute, Legionarii: Ioan Potea, Ioan Loghin, Ioan Popescu, Alexandru Ioniţă, Paraschiv Văduva, Ioan Geantă şi Costică Fain, au făcut un „marş" în afară de oraş prin comunele, Vişoiu, Şelari, trecând dealul Crucişoara şi coborând în comuna „Valea Româneşti" unde s'au prezentat Pr. Enescu, preşedintele organizaţiei judeţene.

In tot parcursul drumului, de aproape 20 km., s'au cântat cântece legionare, sub comanda legionarului Ioan Potea.

Tot din iniţiativa camaradului nostru mai sus numit, s'a proectat ca în fiecare Duminică să se facă marşuri în diferite comuni ale judeţului.

Văduva.

Buşteni - Prahova.

In ziua de 25 | III. a. c., legionarul Conteş Constantin, lucrător în fabrica de Hârtie Buşteni, a fost arestat de şeful de post Ilie Radu, care însoţit de alţi 3 jandarmi l-a condus la domiciliul său, unde făcându-i perchiziţie a confiscat insigna Nica-Dori şi l-a declarat arestat. După o noapte de ţinere la post l-a înaintat Legiunii de Jandarmi în Prahova, care la rându ei după o altă deţinere de 24 ore l-a înaintat Consiliului de Război, Braşov. Acesta negăsind nici-un motiv de deţinere, l a pus în libertate.

La înapoerea sa în com. Buşteni, garnizoana Legionară din Buşteni, i-a făcut una dintre cele mai frumoase primiri. Este de notat că plut. Ilie Radu, a făcut acest act, nu din ordinul superiorilor săi, ci din ordinul primarului liberal. Ne surprinde acest fapt şi ne întrebăm: oare armata a ajuns la dispoziţia şi cheremul politicianilor?

CONSTANŢA.

Grupul legionar din com. Viroaga jud. Constanţa, a format un şantier pe ziua de 6 şi 7 Aprilie c. executând în voie bună şi disciplină, un gard de piatră la Biserică, un trotuar şi au ridicat o cruce în curtea Bisericii.

Săvârşirea sacrilegiului.

In noaptea dintre a doua şi a treia zi de Sf. Paşti, păgânul Ion I. Tudor de ani 30 (fiul primarului) împreună cu alţii fii de liberali au tăiat cu ferăstrăul crucea de o palmă de la pământ.-Crucea avea o înălţime de 3 m.-închinată muncii executate, străjuia zidurile Bisericii iar acum zace la pământ. Păgânii au înfipt iarăşi alte piroane în mâinile Lui în chiar ziua învierii Lui, cutremurând adânc sufletele drept credincioşilor, cari în ziua răstignirii Domnului (Sf. Vinerea-Mare) se închinau la ea, iar acum păşesc peste ea.

Blestemul cerului să curgă peste ei, Mai respectată era crucea lui Hristos pe vremea păgânismului şi barbarilor decât astăzi când mulţi se zic creştini cu numele, din nenorocire.

De Sf. Paşti, când noi creştinii ne bucurăm că Isus ne-a dat simbolul biruinţei „Crucea" contra satanei, slujitorii diavolului au tăiat-o.

Nici răstignătorii Lui şi nici Turcii cari au stăpânit Ierusalimul nu s'au atins de ea.

Pentru noi a făcut puţin, dar în faţa lui Dumnezeu a făcut mult; cu toate astea „crucea" lui Hristos va străjui mai tare ca vremea.

Pr. Legionar, ION M. GIUREA.

Congresul general studenţesc dela Târgu-Mureş

— Precizări —

In zilele de 3—4 şi 5 Aprilie crt., s'a ţinut la Târgu-Mureş, Congresul general al Studenţimei Române-Creştine din toată ţara.

Mărturisesc fericirea de a fi urmărit acest congres pas cu pas, de a-mi fi potolit setea sufletului in măreaţa lui desfăşurare istorică, de a întrezări, prin el— pentru ţara mea, nădejdii de mai bine.

Pentru că congresul de la Târgu-Mureş a însemnat, pe linia destinelor româneşti, adevăratul început al revoluţiei naţionale.

Drum hotărât spre fruntariile morţii bătut-au proscrişii fii ai naţiei spre a-şi spune, aci în Târgul-Mureş, cu accente de dârjenie nestăvilită, durerea pe care oculta şi agenţii ei o interzic şi o acoperă sistematic şi drăcesc, în nedumerirea şi acceptarea tăcută a unei lumi îndobitocite.

Accente de revoltă justificată, pumni încleştaţi spre solemna şi oficiala întruchipare a minciunii şi nedemnităţii româneşti, rugă înlăcrmată spre Dumnezeeasc, dreptate, a ţâşnit din sânul congresului pătimirii naţionale

Atât şi numai atât.

Să se ştie adevărul.

Numai pentru oamenii de bun simţ din ţara asta pentru obidita ţărănime strig. Pentru canalii, nu pentru că ei îl cunosc şi din cauza aceasta falşifică, mint, *mint cu neruşinare.*

Nu profanare la Sinaia, nu.

Studenţii cari au căzut altădată cu crucea în braţe sub gloanţele unei canalii nu puteau profana crucea şi nici moartea. Sentimentul demnităţii studenţimii legionare dictează şi impune o conduită fermă, respectuasă şi elegantă nu numai faţă de moarte, dar chiar faţă de moartea duşmană.

Sentimentul profund creştinesc al mişcării imprimă acest mod de comportare şi numai din gura butoiului biped dela Iaşi puteau eşi, ca totdeauna, aceste acuzaţii.

Nu echipe ale morţii s'au constituit la Târgu-Mureş, ci echipe pentru apărarea onoarei româneşti, acea onoarea pe care micro-organismele monoclate ale unui oarecare partid politic o vindea, exact în aceleaşi zile de April, pe piaţa Parisului lui Leon Blum; onoarea tinereţei nepătate şi sugrumate, mânjită cu bani grei în cabinetele cauciucăriei naţionale; onoarea lui Sterie Ciumetti, neprohodit, nerăsbunat; onoarea terfelită de ocultism şi de toate forţele diavoleşti; onoarea căreia din ordine bine dovedite, i-se pregătiseră gloanţe la Lunca Brazilor; onoarea omului pentru compromiterea sau dispariţia căruia banii ocultei n'au greutate.

Acesta-i adevărul asupra congresului dela Târgul-Mureş.

Pentru vina de a fi fost ordonaţi şi români, intregul biurou al Congresului zace azi în puşcărie.

De ce nu se arestează intregul congres, întreaga ţară cinstită?

Todie Curălureanul,

In marş

Raportul

ASPECTE DELA CONGRES

Documente fotografice asupra dezordinelor arătate de presa din Sărindar.

ÎN FAŢA CATEDRALEI

DIN TÂRGU MUREŞ

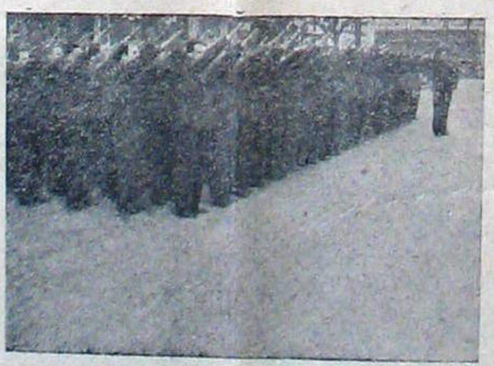
Doamne al puterilor fii cu noi, căci pe altul afară de tine, nu avem. Doamne al puterilor fii cu noi!

Comitetul

Defilarea e primită cu acelaş salut

Altă fază a raportului

Legionarele la raport

Să strângă frontul cei ce vor să moară
Legiunea calcă'n viu şi aspru pas;
Cei ce-au căzut ucişi de gloanţele duşmane,
Păşesc în rând cu cei ce au rămas.

ALTE ASPECTE DELA CONGRES

Trece drapelul

Defilarea

In faţa Palatului Cultural

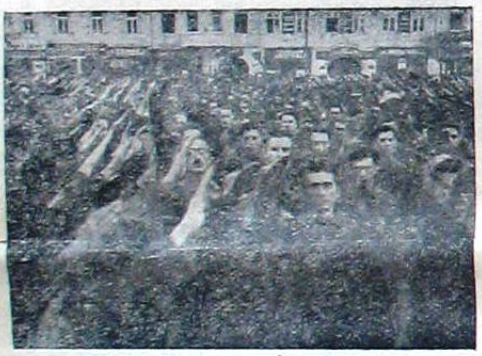
Poliţia legionară

Centrul Cernăuţi defilând

Centrul Cluj defilând

Centrul Chişinău

Trece drapelul Iaşlui

Timişoara în marş

Centrul Bucureşti

Centrul Bucureşti

Centrul Bucureşti

Ordine

Ordine

Ordine

Sfântă tinereţe legionară.
Cu piept călit de fier şi sufletul de crin;

Iureş ne'nfrânat de primăvară
Cu fruntea ca un iezăr carpantin!

CARTI. REVISTE. ZIARE.

Sigur se poate spune că, la început fu fapta şi apoi cuvântul, în mişcarea noastră legionară. Fapta sinceră şi complectă până la jertfă aşa cum au făcut-o numai oamenii de elită ai omenirei. Transformaţi total de Căpitan—singura chezăşie de salvare a României—s'au strâns mai întâi, din toate meleagurile ţării, la muncă aspră—până la sacrificiu—legionarii şi apoi au lăsat să simtă cei ce ne'nconjurau şi să recunoască numai, existenţa faptei, a lucrului. Cea mai mică dorinţă!

Iar când îndrăcirea masonică a mers până a denatura înţelesul unei asemenea fapte, dând o alarmă de-o murdărie crasă, adică cu totul opusă scopului real, a fost nevoe să apară şi scrisul nostru dârz, hotărât şi aprig.

Nu! n'a fost până acum în trecutul nostru—frământat din deajuns—o luptă mai răspândită pe plaiurile româneşti şi dusă cu o aşa tinereţe şi abnegaţie totală, de o întreagă generaţie, ca cea de azi.

Niciodată n'a fost mai unitară şi totuşi mai lărgită în ţară, şi nici când n'au contribuit mai mulţi la acelaş ţel: salvarea României. Procesul acesta este unic, că până azi nu s'a mai pomenit să lucreze alături profesor universitar şi lucrător, la cărămidă de altare; iar concomitent se relevează procesul de creştere al unei generaţii noi, educată în noua direcţie. Salvarea României constă în faptul că toate aceste fenomene să 'ntâmplă în acelaş timp într'un singur proces de solidaritate...

...Şi nevoia de-a ne apăra fapta, măscărită de duşmani, ne-a născut scrisul nostru. Cum putea şti cel ce înfăptuise în credinţă, sublimitatea lucrului său?

Azi avem câteva ziare legionare. Şi cu cât duh sunt scrise! Doamne apără-ne munca noastră, că dacă ea ne 'ndreptăţeşte să atingem cerurile cu frunţile, ne dă datoria să ne şi apărăm crunt.

Sunt pline de prospeţime şi nu mint cu o iotă. De-am minţi ne-ar trăsni Dumnezeu! Şi vin din toate colţurile ţării. Şi mulţi sunt cari scriu ca noi.

* * *

Publicatii verzi.

Incepem: cu **Vestitorii**, condusă de domnii: Gh. I. Ciorogaru şi Vasile Marin. Abordează toate subiectele şi din toate domeniile, în spiritul nou, legionar. Tratate magistral, le primim spre însuşire, fără să-i comentăm. Spiritele scriitorilor lor sunt din înălţimi.

Revista Mea. Anul II Nr. 3 Cluj. D-l Dan Rădulescu, explică răspântia vremei: stânga ori dreapta? Spiritualitatea dreptei va învinge materialismul feroce distructiv comunist.

Dominaţia raţiunei se va termina. Credinţa a mutat munţii. Credinţa legionară e în trăirea noastră, numai a noastră, pe meleagurile noastre pentru salvarea bisericei creştine, împotriva unei raţiuni de existenţă universală spre profitul unui neam odios—poporul jidovesc. „Inscripţii pe-o brazdă" iscăleşte d. Valeriu Cârdu.

Familiei d. profesor Rădulescu i se va erta în ceruri toate păcatele pământeşti, că s'a dat toată şi cu totul spre sacrificiu.

Cuvântul Nou. 1936 la Sf. Paşti, Nr. 4—5 Satu-Mare.

„Când scrii faci un serviciu divin... Scrisul vostru să fie răscolitor, sau duios până la lacrimi, sau înălţător ca discursul unui profet, sau energic şi încrezător ca mânuirea unei arme pentru salut", —este cuvântul Căpitanului. Şi acolo camaradul Cârdu, tocmai la margine de ţară înstrăinată, liturghiseşte slovă legionară aşa după sufletul Căpitanului.

E de remarcat înălţimea spirituală a colaboratorilor lui. Ne îndârjeşte „manifestul" din 1918 către moţi, de dr. Amos Frâncu şi să-! erte moţii că el n'a ştiut că Românii vor jefui mai rău pe cei ce-au ştiut să 'nfrângă un mileniu, pe cei mai aprigi duşmani: maghiarii. D-l Prof. I. Mărgineanu în „Originea puterii publice şi corporatismul" subliniază problema capitală a naţionalismului subordonat divinului. Acesta-i sensul uriaş al legionarismului.

Glasul Strămoşesc. Anul III 4-5 Cluj. Citind strigătul acesta diriguit de d. I. Banea, cel fără pată, te urci deasupra norilor, spre soare. Doamne, dă-i sănătate lui Banea.

Iconar Anul I Nr. 7, Cernăuţi Legionarii dela Iconar au început războiul de desluşire şi înţelegere a creerului spiritualităţii noastre: M. Eminescu. Cu cea mai crudă miopie intelectuală, Sărindarul, exploatează un sens bolnav: pesimismul distructiv al poeziei Eminesciene, şi pe care nu le-a avut niciodată marele poet. Toate contracriticile criticilor români sunt timide. A trebuit să apară şi această pană de înţelegător adevărat a lui Străinul, să-l reabiliteze şi să ni-l dea. E divină lupta lui.

Flori de crin. An. V. No. 4. Simileni-Silvaniei. Revistă femenină care demonstrează din prisosinţă o contribuţie preţioasă. Amintirile sunt domeniul sentimentului pe care femeia îl are din plin. Numărul de Paşti abundă în reamintire.

Libertatea. An. 33. No. 2 Cluj. In fine a reapărut această foae care, prin Pr. Moţa, a luptat o luptă nemaipomenită în Ardealul cotropit. E aşa de popular scris şi atâta vlagă are, că nu va întârzia să fie cea mai mult cetită. Bătrâna foae are dreptul acesta.

Braţul de Fer An. II. No. 10. Focşani. In numărul acesta se dau la iveală, cu un curaj numai legionar, toate tâlhăriile săvârşite şi descoperite numai în anul 1931. S'au furat 19.649.998.000 lei. Suma fantastică nu înspăimânta niciodată decât pe cei muncitori, cinstiţi, în ţara noastră. Cum o să-i reîntoarcă toate aceste nume ce miroasă a jidani şi jidăniţi. Toate sunt făcute în numele satanei şi al semnului jidovesc.

Omul Nou. An. I. No. 5. Brăila. Pana d. Col. Zăvoianu, iarăşi lucrează aşa cum ştie d-sa. Aceloraş forţe oculte opune eroismul naţional legionar, în mod magistral, acum de Sf. Sărbători. D-l D. S. Pană, integrează în „O jertfă şi o pildă" spiritualitatea propulsată de Căpitan în omul nou, spiritualităţiei de jertfă a lui Iisus. Da! nu vor putea fi niciodată risipiţi din jurul Căpitanului, legionarii ucenici. Vor muri dar nu vor da înapoi.

România-Creştină. An. II. No. 41. Chişinău. Nu ştiu ce s'ar mai adăoga la marele merit al acestui ziar, apărut în centrul cel mai infectat de jidani, din ţara noastră, decât să trăiască aşa. Curajul d-lui Florescu, nu va muri. E legionar şi a pătimit mult. Doară calea învierii este răstignirea.

Insemnări sociologice. An. I. No. 12 Cernăuţi şi **Orientări** An. V. No. 3. Moineşti, Bacău. Sunt două reviste care au coborât, până în adâncurile româneşti, cercetările lor. Şi amândouă sunt legionare. Conduita studiilor este bazată pe o realitate care curând va trebui să fie în lumina ei. Apusul naţionalismului bolnăvicios trebuia să aducă această însănătoşire.

Alte publicaţii.

Calea Nouă. An. I No. 15 Bucureşti. Format de revistă, are un conţinut variat scris cu multă competinţă. Toate exprimă aceiaş educaţie românească bazată pe muncă şi jertfă.

Macedonia. An. X. No. 15. Bucureşti. Problema naţională îşi are, neapărat răsunet, şi la românii de dincolo de graniţi. Lupta macedonică este simbolul unei desrobiri spirituale pentru tot ce-i român. Deocamdată rolul ei se mărgineşte numai la o înălţare a conştiinţei de rasă alintând astfel, suferinţe nebăgate în seamă de conducătorii noştrii.

Grai Moldovenesc. An. IV. 22-23 Iaşi. Cu intenţia de a prea mări graiul moldovenesc — cel dulce şi frumos, ea duce o luptă la fel cu vorba moldovanului. Ii urăm succes pe calea asta.

Glas Românesc. *In regiunea secuizată*. An. VI. No. 185. Ne bucură existenţa acestui ziar, acolo, cu nuanţa asta naţională şi creştină. Zece ani de trăire, o mare bucurie.

Ideea Naţională. An. III No. 22-23. Buzău. Remarcăm varietatea subiectelor tratate. Nu puteă fi altfel: oameni de talia intelectuală a d-lui N. N. Manolescu, sunt puţini şi mai puţini se dedică unei munci cinstite şi româneşti. Un frumos articol şi interesant este „Negativismul Iudaic" de d. M. I. Popescu.

Incercări. An. II. No. 4 Cluj. Revistă studenţească. Scriu nume necunoscute, dar cu mult curaj. O asemenea revistă ar trebui să apară în toate centrele universitare. Ajutor şi sănătate.

Cruciada. Izvod de gând şi suflet românesc. An. II. No. 1. Bucureşti III. str. Radu dela Afumaţi 16. Nu ştiam că nici titulara revistei: Cruciada Românismului, inuaparţine trădătorului M. Stelescu. Atât despre el! D. Octav Stetin, directorul adevăratei Cruciade are un proces pe tema asta. Va învinge credem, să demasce şi să pedepsească această stârpitură intelectuală, care mai târziu îşi va primi din plin o altă pedeapsă: aceia a trădărei.

Acţiunea Română. An. VII No. 4-5. Bucureşti. Ţine trează amintirea ascetului naţional şi ortodox: răposatul dr. Paulescu.

Mai primim la Redacţie pentru schimb: **Frontul Naţional-Român** Bucureşti IV; **Străjerul** dela Oradea organ al naţionalismului integral, pe a cărui conducere o rugăm să ne trimită mereu numerele; **Semănătorul** căruia îi facem aceiaş rugăminte; **Românul**, închinat unei foarte acute probleme a coloniştilor; **Front patriotic**, Teiuş-Alba.

Glasul muncitorului român, Reciţa-Banat, care duce o frumoasă luptă pentru redeşteptarea unei clase aproape cucerită de Iudaismul universal; **Semănătorul Ortodox**; **Sentinela**; **Atacul**; **Iisus Biruitorul**, Sibiu, foaie a Pr. Trifa, cel cu multă energie şi aprig luptător creştin şi **Gorjanul** din T.-Jiu.

Ogorul. An. III Nr. 65, Bucureşti, Ziar pentru refacerea sufletului românesc. Acţiunea ei adevereşte şi atinge scopul propus.

Fenomenul îmbucurător este că pe lângă faptul că munca legionară plină de abnegaţie a cuprins o mare parte din suflarea românească, aceste ziare şi reviste apar în toate colţurile ţării. Ceiace mărturiseşte o trezire totală care nu va întârzia să ajungă la maturitate.

Cranii de lemn

Articole 1922 — 1936 de Ion I. Moţa Editura „Totul pentru ţară", Sibiu.

Un gest de protest, ultimul gest de salvare, al unui om care a pătimit aproape cât Căpitanul lui. D-l Ion I. Moţa trăeşte a doua viaţă—viaţa noastră—o existenţă de strigoi, răzbunătorii unui neam bun, aproape gata să dispară din cauza acestei bunătăţi.

Bagheta magică a generaţiei noastre, ne dirigue sufletele spre înălţimi, fără întoarcere. O carte istorică, chintesenţă de frământări pe care le-au cunoscut numai cei din jurul Căpitanului! Inceputul unei istorii ce va rămâne crestată, în vremuri, pentru totdeauna!

Articole proaspete 'n gând şi vlagă — publicate ici, colo — în timpi cu soare sau furtună, urcând spre zări mereu, tot mereu... spre creearea omului nou invincibil.

Un pas numai şi să se ştie: „Se apropie stăpânirea strigoilor, cumplită!" cum scrie el.

* * *

(In numărul viitor vom continua cu recenziile cărţilor)

ŞT. I. TURCU,

MINUNEA CEA MARE

De la răsboiu încoace, toate partidele politice perindate la cârma ţării s'au întrecut pe rând a-şi evidenţia reciproc greşelile şi a nu fi de acord asupra nici unei mari probleme de stat.

In toate parlamentele legislaţiilor ce s'au succedat, nu a fost lege cu caracter mai important, care să fie votată de majorităţi şi să nu se fi declarat, că va fi anulată de opoziţie într'o guvernare viitoare.

Din spirit de contrazicere dictat de interese de partid, niciodată politicieni de culori diferite nu au fost de acord.

Dar iată a sosit şi acest moment al înplinirii minunei. Şi a sosit odată cu constatarea gravei ameninţări a existenţii statului şi a naţiei.

S'a descoperit anume, existenţa unui *„pericol de extrema dreaptă"*.

Trăim momente de înaltă reculegere politică şi e păcat să nu se releve, pentru a fi trecută în istorie, această armonie şi această comunitate de vederi între cele 2 mari partide de guvernământ în chestiunea pericolului de extrema dreaptă.

Ar trebui cu riscul oricărui obstacol, ca pe o placă săpată în stâncă, să se eternizeze acest moment de înfrăţire, cristalizat în voinţa comună de a scăpa naţia şi statul de acest vital pericol al dreptei.

— „Nu există pericol de stânga"

Afară de „neprecupeţitul ajutor" militar dat, oastea muscăleană ne-a lăsat odată cu părăsirea poziţiilor, în timpul luptelor germenul bolşevismului altoit util în populaţia jidovească din Moldova!

Acest curent de bolşevizare a fost întreţinut sub ochii închişi ai guvernelor de pe atunci, iar avântul marxiştilor ce ieşiseră în stradă, nu a mai putut fi tăiat decât cu mitraliera! A urmat multe atentate de cale ferată, atentatul dela Senat, cel puţin tot atât de abject ca şi campania ziarelor din Sărindar care întreţine focul sacru al comuniştilor pe care-i găzduia în subsol când erau urmăriţi!

Ba a mai fost şi câte o răscoală pe la Tătar-Bunar „mică, fără importanţă", dar, care a putut să menţină o zi un soviet în regulă pe pământul României întregite!

Dar totuşi nimeni nu a văzut şi nu vede un pericol de stânga!

Comunicate peste comunicate anunţă senin că nu există pericol comunist *pentru România.*

Perfect de acord toate partidele politice de ordine: *„nu există pericol comunist pentru România, în schimb ceace ne va distruge iubita noastră ţară este pericolul de dreapta"*

Cred că această uluitoare convingere comună a celor două „partide de guvernământ" îşi are substratul ei logico-politic bine stabilit.

Ambele aceste partide se pare că sunt convinse *că ţara le aparţine periodic pe timpul legislaţiei respective, pe timpul cât „stau la putere"*.

Convingerea ce o au toţi cei ce fac politică, că din moment ce partidul din cari fac parte „este la putere" ţara şi bunurile sale îi aparţin, se concretizează în sensaţia de atotputernicie pe care o respiră din acel dorit moment toţi partizanii respectivi.

Incep apoi „afacerismele" în stil mai mic sau mai mare, dupe rangul şi importanţa politică. De la plasarea meschină a oamenilor, până la sperţurile de sute de milioane înfundate în buzunarele pantalonilor cu imunitate parlamentară, *toate sunt „acte politice" care îndreptăţesc pe partizani să confunde „ţara" cu „partidul"!*

Iată marea confuzie şi iată deci concluzia logică politică că „pericolul de dreapta" ameninţă existenţa statului, a ţării! Niciodată comunismul nu a deranjat măcar cu un gest, socotelile guvernelor burgheze în domeniul greşelilor!

Tactica comunistă e alături de tot ce poate compromite un regim burghez şi în această ordine de idei nu supără partidele deci nu constitue un pericol pentru ţară — noţiune identică cu partidul guvernant!

Comuniştii minează statul burghez în mod ocult,—aceasta le este prima formă de manifestare; extremiştii de dreapta vor trebui înfundaţi în ocne fiindcă prima formă de manifestare o au coborând în mijlocul satelor nu spre a le promite din elegante limuzine că totul va fi un rai într'o viitoare guvernare, ci cu sape şi tesle 'n mână, invaţă şi escită indolenţa ţăranului, cu voinţa anesteziată de opiul politicii, să nu mai aştepte totul de la stat şi autoritate. Dar opera de constructivism real, înfăptuirile de utilitate comună a sătenilor, desăvârşite cu braţe şi voinţă legionară, sgârie amarnic pe nervii conducătorilor politici.

Pentru un fleac de podeţ peste o gârliţă de doi metrii, se sbuciumau ani dearândul sătenii cerându-l, iar dupe ce a constituit mobilul acordării votului la 2 partide şi se învrednicea un primar mai isteţ de-l făcea cu cheltuiala dublă, „la inaugurarea podeţului" venea de tăia panglica întreaga organizaţie şi se mirau sătenii de cum nu se surpă iar de discursuri.

Iar când podeţul se surpă înaintea guvernului, şi când braţe legionare îl înlocuesc în urmă ţeapăn în 2 zile de muncă comună, trag oamenii concluzii şi aceasta periclitează existenţa ţării prin cea a partidului!

Acesta este adevărul şi mai e unul sdrobitor de evident:

Pericolul de stânga nu-i atât de ameninţător pentru actualul sistem politic deşi tot atât de antidemocrat cel puţin ca cel de „dreapta" fiindcă are la bază 2 principii cari nu se altoesc uşor pe firea românului. Comunismul este *internaţional* şi e *ateu!* Dogma lagionară *e isvorâtă din credinţa creştină strămoşească şi practică naţionalismul pur fără reticenţe:* două atribute netăgăduite ca făcând parte integrantă din structura sufletească a românului. Iată marea primejdie pentru acapararea maselor şi de care politica interesată î-şi dă perfect seama şi iată secretul coaliţiei şi înţelegerii a celor lezaţi, cari se întrec în elaborarea formulelor de distrugere a vieţii legionare....

Să se reculeagă „lumea politică" puţin mai de vreme şi deschizând ochii ce mijesc de mulţumirea „puterii" să vadă în jur, cum tocmai partidul, care în aceste momente îşi arată o

(urmare în pagina 9-a)

La mişeleasca cuvântare a d-lui Armand Călinescu, pe care a ţinut-o în şedinţa din 14 Martie crt. — în parlament—la discuţia prelungirii stărilor excepţionale, şi la explicaţia diabolică pe care a făcut-o d. Madgearu cărţii „Cărticica şefului de cuib", d. general Gh. Cantacuzino le-a făcut o scrisoare, ce-o expunem în paginele ziarului nostru.

D-le Călinescu şi D-le Madgearu

Cu toate ieşirile voastre, vă luam apărarea printre ai miei, dar acum, de când cu infamiile, minciunile exasperările, intrigile şi invenţiile voastre, cu ocazia farsei sinistre a discuţiei cenzurei şi stărei de asediu în Cameră, puteţi să fiţi siguri că voi fi cel dintîi să aprob, dacă vânduţi la aşa conduită, veţi lua corecţiunea meritată.

In aşa hal de înfeudare la jidani şi camarilei aţi ajuns? Plătiţi de duşmanii Neamului ca să vă puneţi bine cu stăpânii voştri, vă legaţi de tot ce avem mai curat azi în ţară şi nu puteţi înţelege lichele şi slugi ce sunteţi, luându-vă după chipul vostru, cum poate, în mod dezinteresat un Cantacuzino şi un Codreanu să se jertfească, fără nici un gând de a ajunge sau a parveni ca voi, pentru binele Ţării, Crucii şi Regelui.

Nu vă este ruşine să înotaţi şi voi în aquarimul politic ca nişte peşti şi cu toţii să vă prefaceţi că discutaţi cenzura şi starea de asediu, când aduşi la putere, de lipsa voastră totală de caracter, aţi menţine şi cenzura şi starea de asediu

Ce vreţi? V'a spus-o în plină şedinţă şi inchizitorul nostru Inculeţ. Nu mai are ce să ne facă, decât să ne omoare pe toţi. ***Dacă*** vreţi aceasta, eu zic că este mai bine, pentru Neam, pentru Cruce şi pentru Rege, să vă omorâm noi pe voi, cu toţi Auşniţii şi Blancii, la care vă închinaţi!

Ce vreţi? Pentru numele lui Dumnezeu! Să ne disolve şi să ne trimeată pe noi în Palestina sau pe lumea cealaltă ca să facem loc jidanilor şi cu ei rămaşi aici de capul vostru să trăiţi voi liniştiţi şi bine cu bogăţiile ce le-aţi furat de pe spinarea poporului speculat?!

Ce vreţi? Vreţi să turbaţi oamenii, ***ce ştiu bine că au dreptate***, pentrucă, dezinteresaţi şi fanatici, când este vorba de religia şi Ţara lor, dacă nu vă veţi astâmpăra desigur că vă vor sfârteca ca pe nişte canalii ordinare ce sunteţi?!

Voi, nu noi, duceţi ţara la dezbinare, revoluţie şi război civil. Voi, nu noi, ridicaţi una contra alteia rase şi clase pentrucă, ghiftuiţi de sângele creştin prin trusturile şi afacerile jidoveşti desfideţi sub protecţia camarilei întregul Neam Românesc-Creştin, care nu face decât să-şi ceară sfintele sale drepturi de unde l-aţi gonit voi! Trăim în plină iobăgie cu o minoritate jidovească cotropitoare, ce cu voi şi prin voi sugrumă, speculând-o, o majoritate de 15 milioane. Feriţi-vă, mizerabililor, de redeşteptarea inevitabilă şi de mânia legitimă!!!

Un Mihalache spune (Monitorul Oficial) că s'a procedat ilegal cu noi. Un Potârcă (mi-a spus mie) spune asemenea. Pe mulţi din partidul D-vs. (ştiu eu) i-aţi afanisit.

Machiaveli de carton, urziţi intriga străvezie a procesului Gărzei de Fier în care liberalii, mai cu seamă în urmă, au uitat, ziceţi voi, memoria lui Duca!

Voi, nenorociţilor, aţi uitat că am fost achitaţi de cinci generali, oameni de caracter, persecutaţi moraliceşte de aceiaşi liberali, ca să ne condamne.

In loc să aveţi o ţinută, ca a lui Ghelmegeanu, spre pildă, v'aţi arătat arama prostiei, chiar pe faţă. Vă priveşte.

Pe mine, însă, mă priveşte să vă întorc spatele când vă voi vedea şi dela înălţimea piedestalului pe care m'a urcat curăţenia de suflet a unui tineret românesc şi creştin, cum m'a urcat vitejia grănicerilor făuritori Patriei întregite, dela înălţimea acestui piedestal, vă arunc dispreţul meu în aşteptarea blestemului unui Neam întreg!

General, Gh. Cantacuzino-Grănicerul.

**

Chemat în faţa Parchetului, d. General Gh. Cantacuzino,

a făcut următoarea declaraţie:

Bucureşti, 31 Martie 1936.

DECLARAŢIE

In conformitate cu ordinul Domnului Prim Procuror, pe lângă Parchetul de Ilfov, cu privire la scrisoarea din 17 Martie 1936, pe care am scris-o lui Armand Călinescu şi lui Virgiliu Madgearu, am onoarea a declara următoarele:

Declar că scrisoarea este concepută şi scrisă şi subscrisă de mine şi că menţin tot ce arăt în această scrisoare.

Nu de frica unei condamnări, s'au unui proces, declar, ce declar acuma, pentru că doresc un proces şi o condamnare, procesul ca să

continuare în pag. noua

am prilejul sub stare de asediu şi cenzură, să mai declar multe; condamnare, să am fericirea ca prin suferinţa nedreaptă să zoresc procesul Neamului sugrumat de jidani şi jidăniţi ca Călinescu şi Madgearu.

Când vreau să fac ceva, nu viu să spui sau să scriu: „Domnule mâine la 10 jum. în cutare loc am să-ţi trag două perechi de palme" pentru că avertizatul îşi poate lua măsuri, în aşa fel şi să mi le tragă el mie!.

Lui Călinescu şi lui Madgearu nu mă înjosesc să le fac aşa cinste pentru că aş fi silit să mă bat eventual cu două lichele, şi mă feresc de aşa ceva pentru ca să nu mânjesc terenul onoarei.

Declar că m'aş bucura să se găsească cineva, sau unii să le dea corecţia meritată şi mai declar că ar fi să se facă o prostie împuşcându-i, căci ar face din ei, pigmei, martiri; ori, cu pezevenghi ca Călinescu şi Madgearu nu se tratează nici-o chestiune, pe calea onoarei sau pe calea sancţiunilor ce onorează.

De unde au scos D-lor din scrisoarea mea că vreau să-i tratez aşa de sus, căci de nicăeri nu se vede decât că îi tratez cât de jos, cu cea mai mare scârbă şi cu cel mai profund dispreţ.

Stau la dispoziţia autorităţilor pentru orice deslușiri complimentare.

General Gh Cantacuzino.

MINUNEA CEA MARE

continuare din pag. opta

furie de turbă înpotriva legionarismului, agită în cel mai ordinar înţeles al cuvântului masele ţărăneşti. In campania de răsturnare a guvernului actual căruia cu loialitate îi recunoaştem meritele unor realizări explicate de suflul tinereţii de care e predominat — partidul ce preconizează exterminarea legionarismului, îşi organizează „gărzi ţărăneşti", ameninţă cu mişcări de stradă şi preconizează neplata impozitelor. In mod inconştient se prepară un „1907", în aceste timpuri grele pentru naţiune.

Se incriminează de „demagogice" metodele de constructivism legionar; nu cumva se va merge până a bănui de aceiaş influenţă nefastă şi activitatea echipelor studenţeşti ale Fundaţiei Culturale sau chiar activitatea urmărită de „Străjerism"?

Şi una şi ceailaltă a fost inspirată în fixarea planului de lucru, dupe aprecierea realizărilor echipelor de lucru legionare!

Se mai poate atunci cineva îndoi că disperarea mână pe politicieni ca într'u salvgardarea intereselor partidelor, se unesc şi se întrec la feluritele înscenări şi invenţii cari de cari mai abjecte, ca punându-le în spatele legionarismului, să justifice în ochii lumii strivirea pe care o urmăresc?

Dar oare dusul servit de justiţie, la Tg.-Mureş, prin infirmarea mandatelor de arestare a nevinovaţilor în sarcina cărora se aruncă cele mai abjecte acte, nu calmează într'câtva ritmul suprimărilor proectate?...

Este impresionantă totuşi această unire şi contopire a voinţelor celor 2 „partide de guvernământ" când e vorba de a distruge legionarismul, singura contrapondere evidentă a bolşevismului ce ameninţă real burghezia statară — şi totuşi „ideea" nu va muri nici când pe crucile legionarilor se va fixa fresca biruinţii atotputernicilor de azi: o gheată cu bizeţ ciocoiască şi o opincă renegată, înfrăţite spre a sugruma „năpârca legionară" doborâtă cu 7 gloanţe în spate!

Dr. M. Georgescu

MOTIUNEA

votată în congresul studenţesc dela Târgu-Mureş

Studenţimea română creştină adunată în al X-lea congres general, la Tg. Mureş, în zilele de 3—5 Aprilie 1936, a votat în unanimitate următoarea Moţiune:

După 14 ani de suferinţe şi jertfe studenţimea română, creştină se regăseşte pe aceiaşi linie de credinţă şi luptă naţionalistă şi creştină, începută la 1922 şi reafirmă cu hotărâre aceleaşi crezuri.

Studenţimea română ca corp conştient îşi afirmă completa independenţă spirituală, de acţiune şi de disciplină, încuviinţând ca individual studenţii să poată da concurs activ mişcărilor naţionaliste: Totul pentru Ţară, partidul Naţional-Creştin, Frontul Românesc şi Liga Corporatistă.

In consecinţă hotărârile ei de corp luate în congrese generale, nu vor putea să angajeze în nici un chip răspunderea mişcărilor naţionaliste.

Studenţimea declară, însă unanim şi solidar, că realizarea integrală şi definitivă a idialelor naţionale şi desideratelor profesionale nu se va putea face decât prin instaurarea la conducerea statului român a organismului politic-naţionalist, expresie a credinţelor şi luptelor ei, Garda de Fer.

In consecinţă, studenţimea română cere anularea deciziilor de dizolvare a Gărzii de Fer, încetarea prigoanei şi a ofensivei mişeliilor deslănţuite împotriva acestei mişcări naţionaliste: *punerea ei în legalitate.*

Studenţimea română, constatând pericolul care pândeşte fiinţa fizică şi spirituală a mişcării naţionale, ofensiva mişelească a trădătorilor, calomniatorilor, corupţiei şi tentativelor de asasinat, declară *că a ajuns la capătul răbdării şi a îngăduinţei.*

Până la rezolvarea integrală însă a desideratelor postulate la 1922 şi reafirmate an de an de studenţime în congrese, prin instăpânirea la cârma destinelor naţiunei române, a mişcării integral naţionaliste, studenţimea afirmă încă odată progresivul şi marele pericol spiritual, etnic, cultural, economic şi politic a elementului minoritar, jidanii şi înţelege să lupte prin orice mijloace pentru definitiva instaurare a Românilor în drepturile lor fireşti

In consecinţă cere:

1) Măsuri neîntârziate pentru protiguirea şi redresarea morală şi fizică şi materială a elementului românesc, grav periclitat în Bucovina, Maramureş Banat şi Ţara Moţilor şi îmbunătăţirea situaţiei elementului românesc din Macedonia, Valea Timocului, Banatul Jugoslav, Ucraina şi din părţile Transnistriene a căror etnitate începe să se destrame.

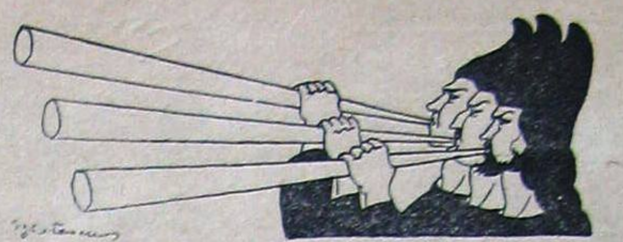
Să se aplice principiul reciprocităţii de tratament în ce priveşte Biserica şi şcoala.

2) Să se aplice un tratament mai uman mutilaţilor, orfanilor şi văduvelor de războiu, iar studenţii orfani să se bucure de drepturi excepţionale în şcolile de toate gradele şi categoriile.

3) Măsuri de higienă şi eugenie socială pentru vitalizarea constituţiei fizice a neamului nostru.

4) Ridicarea regimului excepţional: Stare de asediu şi cenzură instaurate nu din raţiuni superioare de stat şi care prin modul de aplicare înăbuşesc ori ce pulsaţie de gând şi simţământ românesc, favorizând atacurile laşe şi calomnia, adică asasinatul moral.

5) Măsuri restrictive şi legale împotriva curentelor sociale şi spirituale destructive care sapă la temelia existenţei statului şi culturei româneşti:

Congresul Asociaţiei „Generaţia Mişcarii Studenţeşti"

Congresul Asociaţiei „Generaţia Mişcării Studenţeşti", întrunit la Bucureşti, înregistrează informaţia pe care a primit-o privitoare la pregătirea unei noi acţiuni de distrugere a mişcării naţionale, prin arestarea lui Corneliu Zelea Codreanu, chiar asasinarea lui şi prin disolvarea organizaţiei „Totul pentru Ţară". Aceasta înseamnă că jidovimea, masoneria şi uneltele lor, vor să repete, sub o formă încă şi mai gravă, atacul din iarna 1933-34 împotriva Gărzii de Fier spre a dărâma şi îmmormânta cea mai puternică acţiune naţionalistă născută din opera mişcării naţionaliste dela 1922.

Canaliile şi trădătorii au ţară de vânzare; noi avem sânge pentru apărarea onoarei patriei, pentru care gropile ne stau oricând deschise.

Congresul în faţa acestei grave situaţiuni care pune în primejdie însăşi operă mişcări naţionale pornite la 1922, nu apelează la ajutorul nimănui, atât din motivul că nu are la cine să apeleze, cât şi din motivul că tineretul luptător al mişcării naţionale socoteşte că este de demnitatea lui de aşi apăra singur misiunea, forţele de luptă şi pe marii conducători ai mişcării naţionale.

Congresul îşi exprimă regretul că acţiunea sa de pacificare, iniţiată în şedinţa de ieri, este, prin asemenea evenimente grave, sortită a rămâne şi ineficace şi fără rost.

Congresul exprimă tot odată hotărârea sa în numele generaţiei tinere a mişcării studenţeşti a ultimilor 14 ani, de a se apăra cu toată vigoarea unei legitime apărări împotriva acestor încercări, arătând ţării întregi că această mişcare nu va putea fi înfrântă prin unul sau două asasinate, ori prin insuficiente disolvări, ci va putea fi înfrântă doar atunci, când toate zecile de mii de tineri pe care îi reprezintăm, vor fi coborâţi în mormânt.

Ingenunchiaţi în faţa altarelor şi cereţi lui Dumnezeu ocrotire pentru cel pe care forţele oculte îl pândesc clipă de clipă, spre a-l extermina.

Drept care, spre mărturie pentru vremuri viitoare, Congresul fixează toate acestea în prezentul proces verbal pe care îl semnează toţi membrii prezenţi.

MOŢIUNEA

(urmare din pagina nouă)

liberalismul, comunismul, francmasoneria şi sectele religioase.

Să înceteze protejarea hrubelor masonice prin paza armatei române.

6) Luând act de ofensiva mişeliilor date prin presă, parlament, consilii de partide etc. împotriva mişcării naţionale şi a corpului studenţesc, se deschide pentru susţinători, pe lângă cartea neagră a trădătorilor şi cartea canaliilor.

7) Constatând că legile nu mai garantează onoarea individuală şi de corp a studenţimei şi luptătorilor pe tărâm cultural şi naţional, se hotărăşte formarea de echipe pentru apărarea onoarei celor ultragiaţi.

Studenţimea română cere şi va cere necontenit revizuirea procesului Ciumetti, ucis mişeleşte în împrejurimile cunoscute şi sancţionarea vinovaţilor cunoscuţi de toată lumea.

Profesorii şi studenţii dovediţi a face parte din francmasonerie să fie eliminaţi din universitate, afişaţi pe la sediile societăţilor.

10) Studenţii dovediţi a avea legături cu partidul liberal sau Naţional-ţărănesc să fie eliminaţi din toate societăţile studenţeşti şi afişaţi la sediile societăţii respective.

Studenţimea română va afişa pe la sediile tuturor societăţilor studenţeşti următorul testament:

Cine ştie să moară, nu va fi rob niciodată.

11) Studenţimea protestează împotriva perpetuării ilegalităţii dela Acad. Comercială prin menţinerea actualului rector.

12) Se hotărăşte pentru totdeauna independenţa materială a studenţimei interzicându-se orice apel pentru ajutorarea materială, către guvern sau autorităţi.

Congresul studenţesc se declară solidar cu desideratele materiale şi profesionale ale neamului şi studenţimei române, în consecinţă cere:

1) Românizarea industriei şi comerţului.

2) Desfiinţarea legii care hotărăşte limitarea numărului studenţilor în universităţi.

3) Autonomia organizaţiilor studenţeşti; studenţimea singură fiind indicată a se conduce conform spiritului şi nevoilor ei.

4) Reducerea taxelor universitare şi abolirea celor de examene.

5) Ameliorarea stării materiale prin acordare de burse şi subvenţii, iar căminelor şi cantinelor să se aplice principiul conducerii autonome, cu controlul forurilor care le subvenţionează.

Să se interzică patronajul politic al căminelor şi cantinelor.

6) Călătoria studenţilor pe C. F. R. şi S. M. R., să se facă cu reducere de 50 la sută în tot timpul anului.

7) Casa studenţilor din cadrele cetăţii universitare să fie administrată după principiu autonomiei studenţeşti.

9) Infiinţarea unei politehnice agricole la Craiova, adaptată la structura agrară a ţării noastre, din averea lăsată statului de I. C. Mihail.

Congresul inputerniceşte comitetul executiv U. N. S. C. R. să activeze pe toate căile şi cu nestrămutată hotărâre pentru aducerea la îndeplinirea imediată a tuturor doleanţelor exprimate de Congresul general stud. din acest an.

Cu noi este Dumnezeu, Inţelegeţi neamuri şi vă plecaţi.

RAFUELI

AMENINŢARI.

La Câmpulung şi la Piteşti, D-l Armand Călinescu şi-a continuat seria calomnioaselor pledoarii împotriva noastră.

O spunem sincer că omul acesta începuse să nu ne mai intereseze pentru că invers—proporţionalitatea dintre prostia şi trupul său devenise-ră pentru noi un subiect banal, răstălmăcit prin mizerele bâlciuri electorale sub aceiaşi ingrată notă de speaker automat, de către însuşi minusculul scuipat din jumătatea de fotoliu a Ministerului de Interne.

Ceeace face însă obiectul notiţei mele de azi e faptul că d-l Armand Călinescu afirmă, că într'o viitoare guvernare Naţional-Ţărănistă, „braţul său vânjos care a mai tremurat odată, nu va mai tremura etc. etc., că'n lanţuri va purta iarăşi pe . . . ., etc., etc..

Adică, adică cum? Care braţ vânjos?

De lanţuri nu ne temem, le ştim cum sunt şi le-am purtat acăţate de mâinile noastre de către însăşi agenţii d-sale; dar de braţul vânjos, iată, dela 17 crt. şi până acum ne clănţăne dinţii şi tremură trupul îngrozitor.

Te joci cu d-l Armand Călinescu!

Vorba ca vorba: eh! se duce, şi poate se uită; scrisul? nu; rămâne şi laşitatea nu îngădue sclipitoarei inteligenţe dela Ciupa răfueli viitoare pe rânduri consumate; dar braţul, pumnul D-lui Armand Călinescu? ăsta-i argumentul decisiv.

. . . Sfânta prostie omenească. Cât eşti de mare şi de frumoasă.

Am vrea să ştim însă un lucru: de care braţ să ne temem: de cel care, obişnuit, îl ţine într'una spre masele electorale, cerşind votul, atunci când minte, sau de cel care, permanent, în aceleaşi ocazii, îl ţine, neruşinat, în buzunarul pantalonilor, obârşia, depozitul şi destinul inspiraţiei şi întregei sale activităţi politice!?!

Hei, domnule Călinescu! ai noroc că omul pe care d-ta îl insulţi şi-l batjocoreşti sistematic, omul acela cu vila şi luxul dela Carmen-Silva, îmi interzice să-ţi vorbesc aşa cum trebue, aşa cum merită obrazul d-tale gros.

Iată am aci, pe masa de lucru, câte un exemplar din două publicaţii care au murit, dar cari te-au arătat aşa cum eşti: gol, gol ca o piele de capră umflată cu ţeava. E vorba de *„Pumnul"* lui Mrcea Damian şi de *„Ordinea"* bietului Burileanu care nu te-a iertat nici pe patul morţii, publicaţii cari cuprind două articole pe care Argeşul Naţional-Ţărănist nu le cunoaşte însă.

N'am voe, domnule Călinescu, să-le redau aşa cum sunt, să te vadă lumea aşa cum eşti.

Of! greu e să fii legionar.

Hai domnule Călinescu, arată pumnul, scuipă, înjură, fă tot ce pofteşti pentru că ştii că eşti apărat de însăşi modul nostru de comportare.

Precizări

Şi acum, pentru a se vedea pe ce se bazează braţul d-lui Armand Călinescu, începem chiar cu numărul acesta s[ă] publicăm, componenţa gărzilor ţărăniste din Argeş:

Iată garda comunei Bărbăteşti:

Alex. M. I. Sterea,	41	(ani)	Caporal	(gr. în armată)	4 Infanterie
D-tru Gh. I. Radu,	28	„	Soldat	„ „	5 Grăniceri
Ion M. Gh. Ripeanu,	25	„	Caporal	„ „	29 Infanterie
Ion T. Dicui,	56	„	„	„ „	Jandarmi
Alex. C. Başcoveanu,	26	„	„	„ „	2 Grăniceri
Ion R. Dicui,	40	„	„	„ „	5 Jandarmi
C-tin M. I. Stoica,	35	„	Soldat	„ „	4 Infanterie
Florea Budulescu,	27	„	„	„ „	1 Vânători
Anghel R. Dicui,	38	„	„	„ „	44 Infanterie
Marin C. Anghel,	32	„	„	„ „	44 Infanterie
Anghel Ioan,	36	„	„	„ „	15 Obuziere
Dumitru Gheorghe.	31	„	„	„ „	15 „
Vasile I. Dicui,	27	„	„	„ „	Aviaţie
Ion D. Udrescu	26	„	„	„ „	1 Grăniceri
Ion I. Ţiţirigă,	29	„	„	„ „	2 C. F. R.
Ion D. R. Tudoroiu,	57	„	„	„ „	6 Artilerie
Dumitru St. Dima,	41	„	„	„ „	4 Infanterie
Ion C. Răducu,	36	„	Caporal	„ „	7 Vânători

In numărul viitor vom continua.

Cu cititorii şi depozitarii noştri

— De când a apărut foaia aceasta, noi am trimis-o la aproape 800 de abonaţi. Din aceştia n'au plătit abonamentul decât 186. Iată, încurând, se împlineşte anul dela apariţie şi cei ce au citit-o, prin urmare au acceptat abonamentul,— nu-l plătesc.

Cum putem califica acest lucru?

—Ceeace-i mai regretabil e că nici depozitarii noştri, camarazi chiar, nu binevoesc a-ne trimite sumele încasate din vânzarea ziarelor ce li s'au trimis după cerere s'au din oficiu. Sunt, de încasat, în afara numărului de faţă 9125 lei.

Nici acest lucru nu-i putem califica.

Am dus un an întreg greutăţile imprimării acestei foi. Am avut de luptat şi cu lipsurile materiale şi cu adversităţile impuse de oameni şi timpuri. In linie materială am suportat hamalâcul acesta şi pentru faptul că voiam să dovedesc că moartea prematură ce ni-se hărăzise la apariţie de către u n i i d e p e a i c i, putea să fie învinsă, cât, mai ales şi pentru a satisface integral pe bunii cititori care n'au întârziat să-mi trimită, imediat, aportul lor material.

In linie spiritual-politică am ţinut să ating înălţimi necunoscute de presa provincială şi să lămuresc o serie de lucruri destul de confuze pentru publicistica de după 1933.

Credem că le-am atins şi-am lămurit.

Odată ce numărul viitor va fi apărut mă simt deslegat moraliceşte şi materialiceşte şi de una şi de alta.

Mulţumesc din tot sufletul celor ce au binevoit să ne sprijine şi-i rog să mă ierte dacă, după numărul viitor, număr de sfârşit de an şi de viaţă, „Cuvântul Argeşului" nu va mai apare.

Todie Curătureanul.

Tipografia „Liga Poporului" I. Iotta Piteşti